

Diplomová práce se zabývá recepčními strategiemi vybraných Lustigových textů (Druhé kolo in Démanty noci, Dita Saxová, Z deníku sedmnáctileté Perly Sch., Krásné zelené oči). Naším cílem je dokázat, zda Lustig spoléhá na vysokost tématu a kulturní encyklopedii svých čtenářů nebo zda mají jeho díla estetickou hodnotu i bez těchto předpokladů. První část diplomové práce se věnuje teorii recepční estetiky. Stručně v ní uvádíme hlavní pojmy a představitele tohoto konceptu. V analýze zmíněných děl se zaměřujeme na příběh jako na interakci děje, narace, postav a prostoru, neboť tyto roviny jsou pro recepci díla nejpodstatnější. Práce je rozdělena vždy na část teoretickou, kde se seznamujeme s východisky, která nám slouží k následné analýze a na část praktickou, kde se v rámci vymezených kategorií pokoušíme o interpretaci použitých strategií. V rámci kapitoly „Narace“ se zaměřujeme především na vypravěče a jeho možnou nespolehlivost, dále na promluvové formy a na pořádek a tempo vyprávění. V kapitole „Postava jako textový fenomén“ nás zajímá především status postavy a proces jejího zobrazení. A konečně v kapitole „Prostor a jeho funkčnost“ se zabýváme tím, jak Lustig (ne)dokáže zobrazit funkční prostor bez toho, aniž by spoléhal na kulturní encyklopedii čtenářů. Což ukazuje, že Lustig počítá s recepčním horizontem a tedy i s adekvátním recepčním postojem, který je konotován pojmem šoa. V závěru každé kapitoly pak uvádíme shrnutí, obsahující strategie, jichž Lustig využívá a zmiňujeme jejich funkci v textu a účinek na adresáta. Analýzou jednotlivých děl jsme došli k závěru, že Lustig je autorem, který umí pracovat se svým čtenářem a to ne ve smyslu spolehnutí se na jeho kulturně- historické znalosti, ale v tom smyslu, že jej aktivně zapojuje do tvorby svého díla a nechává mu velký prostor pro vlastní aktivitu v rámci čtenářské recepce, která je však založená na narativních strategiích v textu.